



"Cum historia pro securitate!"

**SZEMERE BERTALAN
MAGYAR RENDVÉDELEM-TÖRTÉNETI
TUDOMÁNYOS TÁRSASÁG**

☒ : H-1037 Budapest, Haránt utca 12.

☎ : (+36/06-1) 250-6199 ; @ : paradi.jozsef@gmail.com

Web: <http://www.szbmrtt.atw.hu>

A körlevelek megtalálhatók a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság honlapján

Tárgy: *Tájékoztató*

**KÖRLEVÉL
(2020-427)**

Tisztelt Tagtársaim kedves Szimpatizánsok!

Ezúton tájékoztatlak Benneteket arról, hogy a belügyi tárca és az irányítása alá tartozó szervezetek jegyzéket küldtek a Nemzeti Közzolgálati Egyetem számára arra vonatkozóan, hogy milyen témákat látnának szívesen a 2021/2022. évi tanévben a doktori képzésben.

A témajegyzék küldésének gyakorlata már korábban kialakult, melynek célja az, hogy az egyetem illetékesei számára tájékoztatást nyújtsanak arra vonatkozóan, hogy a tárca és szervezetei milyen témaköröket látnának szívesen a doktori képzésben. Ez a jegyzék csupán javaslat, amely nem bír utasítás jelleggel. A doktori témákat — a vonatkozó törvények szabályozásában megfelelően — továbbra is a tanintézetnek arra hivatott szervezeti egységei jegyzik jóvá.

Összesen 12 belügyi szervezettől egy híján 120 témajavaslatot tartalmaz a jegyzék. A jegyzékben foglalt témák meglehetősen tág határok között mozognak, a vízgazdálkodással kezdődően a terrorelhárításon át az idegenrendészettel bezárólag számos szakterületre kitérnek. A tárca és szervezetei nyilvánvalóan azokat a témákat rögzítették, amelyekről úgy gondolták, hogy a fejlesztésük tekintetében a legkívánatosabbak.

Az összkép sajnos siralmas. Álláspontom szerint a ugyanis a belügyi tárcának és az általa irányított szervezeteinek is nemzeti szervezetként kell működniük. Márpedig ezen működésnek elengedhetetlen része a nemzeti szakmai hagyományokra való támaszkodás. E hagyományok feltárásának, hasznosításának a doktori iskolák képzésében sem volna szabad csorbát szenvednie. Elszomorító tény azonban, hogy a mintegy 120 javasolt téma közül csupán az Alkotmányvédelmi Hivatal által rögzített jegyzékben szerepel egy történelmi téma. Ezzel szemben viszont számos javasolt téma külföldi, európai uniós megoldások feltárására irányul.

Tévedés ne essék, nem ellenzem a jó külföldi tapasztalatok adaptálására irányuló törekvéseket. Azt azonban már rémisztőnek tartom, hogy a tárca, illetve az irányítása alá tartozó szakterületek felelősei csak az idegen tapasztalatok alkalmazását tartják üdvöztetőnek, a szakterületük nemzeti hagyományainak a témájával pedig nyilvánvalóan nem foglalkoznak. Ez a jegyzék olyan szemléletmódot tükröz, amely — a nemzeti és a hivatástörténeti büszkeségét mellőzve — lebecsüli a hivatástörténetiséget, helyette pedig a külföldi eredményeket favorizálja. Ez a szemléletmód kifejezetten neoliberais jellegű, ugyanis általában e körre jellemző a történetiség lebecsülése „ami régi az rossz.” szlogen hangoztatása, a nemzeti jelleg mellőzése, helyette pedig a különböző liberális megoldások átvételére való törekvés.

Természetesen koránt sem állítom, hogy az érintett állami szervezetek irányító személyzete valamilyen kevésbé észlelhető liberális világhatalom ágensei volnának.

Az azonban nyilvánvaló, hogy a neoliberais szemléletmód — legalábbis a hivatástörténetiség mellőzése tekintetében — érzékelhető a jegyzék tartalmában.

Akad azonban — bár sovány mennyiségben — biztató tartalmú témamegjelölés is. Köztudomású, hogy a neoliberais körök a terminus-technicus módosításával is törekednek véleményük számára kedvezőbb szaknyelvi közeg kialakítására. Ennek az egyik kiváló eszköze olyan fogalmak, illetve kifejezések bevezetése, majd általánossá tétele, amely az általuk képviselt látásmódnak jobban megfelel. Ezen igyekezetüket általában a modernizáció leplébe burkolják. Ennek ürügyén azonban olyan tartalmú kifejezéseket igyekeznek meghonosítani, amelyek például az állam működése tekintetében — az általuk egyedüli üdvöztőnek tartott, úgynevezett „éjjeliőr állam” regnálását támogatva — a gyenge állami funkciók kifejezésére a legalkalmasabbak. E tekintetben úgy tűnik, hogy a határőrök szeme nyílt fel a leghamarabb, mivel az angol nyelvtérületről érkező, illetve az Európai Unió FRONTEX szervezete által használt angol szakterminológia és a hazai terminológia kapcsolatát kívánja vizsgálat tárgyává tenni.

Remélem, hogy egy fecske is csinálhat nyarat, mivel a viták alapja az egyértelmű terminológia, mégpedig olyan szakkifejezések használata által, amely nem csupán egy — mindinkább szélsőségesnek tekinthető — világnézet számára kedvező, hanem a realitás talajából szökkent szárba.

Arra kérem tudományos társaságunk tagjait, hogy a különböző doktori iskolákban tevékenykedő témavezető oktatók igyekezzenek megőrizni, sőt ha lehet megerősíteni a rendvédelem-történeti témaköröket. A doktori iskolákba felvételüket kérőket, illetve a magukat felvételi képes helyzetbe hozó tagtársainkat arra kérem, hogy bátran válasszanak leendő disszertációjuk témájául magyar rendvédelem-történeti témaköröket. Józan ésszel ugyanis aligha képzelhető el, hogy a magyar állam rendvédelmének a történeti témájával megvédett disszertáció hátrányt jelenthet az egyéni karrierek tekintetében.

Természetesen tudomásom van arról, hogy egyes oktatói csoportok megkísérlik — a saját munkásságuk során átvett és alkalmazott terminológiát — visszaélve a pozíciójukkal mindenkire rákényszeríteni, hogy ezzel is erősítsék a hierarchiában, illetve a tudományos életben a vélt vagy valós szerepüket. A témaválasztás előtt állók számára azt a jótanácsot adhatom, hogy vegyék figyelembe miszerint a disszertációk nem lehetnek — még a terminológiák tekintetében sem — hűségeskük.

Kedves Tagtársaim, a nemzeti rendvédelem-történetünket művelő bajtársaim „Ne féljetek!” Előbb-utóbb — hosszú távon pedig különösen — minden nemzeti intézmény működésében előtérbe kerülnek a nemzet érdekeivel összhangban álló indítatású cselekmények létjogosultsága, még akkor is, ha ma még ez nem mindenütt és mindig van így.

A magyar rendvédelem-történet művelése érdekében kifejtett tevékenységekhez további sikereket kívánok!

Budapest, 2020. XI.

Dr. PARÁDI József
a társaság elnöke